

بسم الله الرحمن الرحيم

Gururun Ölmesi!

Eski gururlu Arap cehaleti ile Müslümanların yaşadığı gururdan uzaklaşmış modern cehalet arasında.

Günler hızla geçmekte, bayramlar birbirini takip etmekte ve biz bir vadide, yaralı Gazze ise başka bir vadidedir. Bu arada işgal, oradaki kardeşlerimize karşı en korkunç suçları işlerken, ümmet ise kan, ceset ve yıkım manzaralarına alışmış gibi görünmektedir. Zira bu manzaralar artık ümmetin vicdanını sarsmıyor ve gururu yansıtan herhangi bir tepki de göstermiyor. Sanki şairin şu sözleri yaşadığımız bir gerçeklik haline gelmiş gibi:

Düşene düşmek (alçağa alçaklık) kolay gelir.

Ölüye yaraları acı vermez!

Batı'da özgür insanların oluşturduğu kalabalıklar, Gazze'de yaşanan soykırımı reddettiklerini dile getirmek için sokaklara döküldükleri bir zamanda belki de halklar korkudan veya baskıdan dolayı gizleniyor olabilir.

Gazze en ölümcül bombalar yağmuruna tutulup her gün yüzlerce kişi şehit ve yaralı düşerken, zelil ve utanç verici yöneticilerin yüzlerinden haya duygusu kaybolmuş ve ekranlardan gözlerini bile kırpmadan katliam sahnelerini izliyorlar. Birçok Müslümanın bayram hazırlıklarıyla meşgul oldukları bir sırada Gazze halkı bombardıman ateşinin altında ve karınları boş bir şekilde enkazların arasında sevdiklerinin ceset parçalarını arıyorlar.

Gurur kaybolmuş, vehn (dünyayı sevmek ve ölümü kerih görmek) erkeklik özelliklerini ortadan kaldırmış ve ümmetin davalarına yardım etmeye daha layık olanların yüzlerinde utanma duygusu kalmamıştır. Yaşlı bir kadının evinin yıkıntıları arasında yardım isteyen çığlığı, sanki sesinin duyulmayacağı derin bir vadide çığlık atıyormuş gibi yankı uyandırmadı. Gazze, Sudan, Yemen, Libya ve daha birçok yerdeki Müslüman özgür kadınlar da onunla birlikte şu tek bir çığlığı attılar: "Va Mutasamah-Yetiş Mutasım." Ancak bu çığlık, Ruveybidaların zamanında, kulaklara ulaşmadı ve Mutasım'ın gururuna dokunmadı!

Hilafet zamanında, Amuriye'de bir kadının çığlığı duyulunca Mutasım ayağa kalkıp ordusunu hazırladı ve onun başına geçti ve Müslüman kadınların onurunu geri verdi. Bugün ise o çığlıklar, sessiz ekranların ardında boğulmuş ve ihanetin koridorlarında suikasta uğramış seslere dönüşmüştür.

Müslüman kadınların çığlıkları bayram tekbirleriyle karışmış ve lisanı halleri şöyle demektedir: **Bize yardım edin! Bizim ve dinimizin düşmanı olan Amerika'ya desteğinizi durdurun. Kanımızın suç ortağı olmayın!**

Neden ümmetin kalplerinin titrediğini ve nefislerine vehn (dünyayı sevmek ve ölümü kerih görmek) yerleştiğini görebiliyoruz? Bu bayram kapıya dayandı ve her bir kalpte şu soru yankılanıyor: Gazze'de yaşananlar karşısında hani gurur nerede? Yoksa yolunu mu kaybetti? Ya da zillet denizinde mi boğuldu? Veya acizliğin karanlıklarına mı sürüklendi?

Bakın işte yöneticiler, onurları pahasına bile olsa tahtlarının bekasının bedeli olarak tekrar tekrar ümmetin meselelerini satmaya geri dönüyorlar. Başta bin Selman olmak üzere, Körfez yöneticilerinin yaptıkları bunun en iyi kanıtıdır; zira sanki sizin paranıza, sizden daha çok biz layıgız der gibi ülkesine gururla dönsün diye Müslümanların parasını dünyanın en zalim tiranına taşıyorlar!

Müslümanların parası çekilip Washington borsalarına yatırılıyor ve bu Ruveybidaların iktidarda kalması için kurban ediliyor. Yeter artık; sıkıntılar şiddetlendi ve sahteliğe ve güzellemeye tahammülün kalmadığı bir zamanda sessizlik artık bir işe yaramıyor.

Sahte sloganlar Arap Birliği'nin eşığıne dayandı ve "Arap evi" Filistin gibi tek bir meseleyi bile kucaklayamayacak kadar darlaştı.

En büyük trajedi, gören ama işitmeyen, izleyen ama hareket etmeyen bu sessizliktir.

Ey ümmetin acısı olan Filistin; her samimi Müslümanın kalbinde yaşıyorsun ve sen, tarihin her döneminde yankılanan çatışmaların ve acıların beşiği, gasp edilen bir toprak, yaşlıların ve mazlumların çığığı olmaya devam ediyorsun.

İslam Devleti kaybolunca Filistin de kayboldu ve İslam sahadan çekilince ümmetin izzeti de kayboldu ve böylece kimliksiz bir hale geldik.

Gazze... Her bir kalbe acı yerleşmiş ve her bir göze acı yazılmış ama buna rağmen dünya senin trajedine gözlerini kapatıyor. Seni kurtarmaya gelmeyenler ise derin bir uykuda olup kalpleri de bomboştur.

Ancak bu karanlık tablonun tam ortasında, ümmette bilinçlenmenin işaretleri belirmiş, fasit vakıadan kurtuluşun yolunu arıyor; bu kurtuluş ise ancak samimi bir şekilde Allah'ın dinine geri dönmek ve evveli ne ile ıslah olduysa ona geri dönen ümmetin ihtişamıyla olacaktır.

İslam'a karşı komplo kuran Batı'ya ortak olan ümmetin başına musallat olmuş yöneticilerin sahtekarlığı artık açığa çıkmıştır. Halkını asla yalan söylemeyen lider sizi, hakları koruyup canları kollayacak İslam Devleti aracılığıyla Allah'ın şeriatını ikame etmek için sıkı bir şekilde çalışmaya davet ediyor. وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ **“Şüphesiz ki Allah, kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder.”** [Hac 40]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munis Hamid – Irak